

Høringsnotat – Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald (emballagebekendtgørelsen) og bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om emballage og emballageaffald for så vidt angår pantbelagte drikkevareemballager (pantbekendtgørelsen)

Udkast til bekendtgørelserne har været i ekstern høring i perioden 18. februar 2026 til den 11. marts 2026

Energistyrelsen har modtaget i alt 19 høringssvar på baggrund af høringen af udkast til emballagebekendtgørelsen og pantbekendtgørelsen. Følgende organisationer og virksomheder har fremsendt bemærkninger:

- Bryggeriforeningen (BF)
- Danmarks Restauranter & Cafeer (DRC)
- Dansk Erhverv (DE)
- Dansk Gartneri
- Dansk Industri (DI)
- Dansk Producentansvar (DPA)
- Danske Revisorer (FSR)
- Dansk Retursystem (DRS)
- De Samvirkende Købmænd (DSK)
- Emballage indberetning
- Emballageretur
- European Recycling Platform (ERP)
- Grakom
- HORESTA
- Kommunernes Landsforening (KL)
- Københavns Kommune
- Landbrug og Fødevarer
- Mærkevareleverandørerne
- VANA

Desuden har følgende parter givet bemærkninger ifm. høringen af ændringer til emballagebekendtgørelsen af 24. februar 2026, vedrørende dette høringsnotats pkt. 10, 15, 16 og 17 nedenfor:

- Affalds- og Ressourceindustrien (ARI)
- Bryggeriforeningen (BF)
- DTL – Danske Vognmænd (DTL)
- Dansk Erhverv (DE)
- Dansk Industri (DI),
- Dansk Producentansvar (DPA)

Kontor/afdeling
Cirkulær Økonomi

Dato
01-10-2026

J nr. 2025 - 113478

/FIFPW
/KRLPE

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

- Emballageretur
- European Recycling Platform (ERP)
- Kommunernes Landsforening (KL)
- VANA

Energistyrelsen takker for de indkomne høringssvar. I det følgende gennemgås de væsentligste emner i høringssvarene og Energistyrelsens svar til disse. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar, der kan findes på [høringsportalen](#). Energistyrelsens bemærkninger til høringssvarene er skrevet med kursiv.

Høringssvarene er grupperet op efter bekendtgørelserne.

For emballagebekendtgørelsens vedkommende har Energistyrelsen modtaget svar om følgende emner:

1. Generelle bemærkninger
2. Definitioner
3. Bemyndiget repræsentant og omnibus
4. Godkendelsesordning
5. Garanti
6. Tildeling
7. Bagatelgrænse og slutopgørelse
8. Genanvendelsesmål og affaldsreduktionsmål
9. Genbrug
10. Aftaler om placering af producentansvar
11. Indberetning for eksporterede mængder
12. Krav til emballager, herunder emballageminimering og krav til plastkasser og plastpaller
13. Undtagelsesmuligheder
14. Piktogrammer
15. Interessentinddragelse og diverse fora mv.
16. Fuldmagtsforhold for indsamling og affaldsbehandling samt betaling for erhvervsemballageaffald.
17. Indsamling og affaldsbehandling samt betaling for erhvervsemballageaffald.

For pantbekendtgørelsens vedkommende har Energistyrelsen modtaget svar om følgende emner:

1. Generelle bemærkninger (dobbeltregulering, afgrænsning og titelændring)
2. Definitioner
3. Grænsepant
4. Genbrugsemballage og tilmelding
5. Returprocenter for genbrugsemballage
6. Godkendelsesordning og garanti

Emballagebekendtgørelsen

1. Generelle bemærkninger

Om fortolkning, kommunikation og vejledning:

Generelt har der i de samlede høringssvar været udtrykt et ønske fra organisationer og virksomhederne om øget vejledning fra myndighedernes side. Høringsparterne fremhæver, at det er vigtigt, at myndighederne kommunikerer og vejleder tydeligt og rettidigt. Derudover har høringsparterne generelt udtrykt et ønske om klarhed vedrørende danske fortolkninger af emballageforordningen.

Energistyrelsen anerkender behovet for vejledning og har derfor taget initiativ til et webinar, der blev afholdt den 12. juni 2026 om de væsentligste regelændringer, der er på vej, med emballageforordningens indtog. Webinaret er offentliggjort på mst.dk, og Energistyrelsen planlægger yderligere webinarer til efteråret 2026. Derudover udsender Energistyrelsen løbende nyhedsbreve og opdaterer vejledende materiale på mst.dk. Ovennævnte materiale vil snarest muligt blive overflyttet til Energistrelsens hjemmeside (ens.dk). Yderligere vil det materiale som bekendtgørelsen tidligere har henvist til på Miljøstyrelsens hjemmeside (mst.dk) blive flyttet til Energistrelsens hjemmeside (ens.dk) snarest muligt. Bekendtgørelsens referencer til hjemmesider er opdateret i tråd hermed.

Energistyrelsen bemærker, at forordningen er trådt i kraft og finder anvendelse fra den 12. august 2026. Størstedelen af forordningens krav f.eks. anvendelsesområde, definitioner og krav til emballage gælder direkte i Danmark fra denne skæringsdato. Med andre ord vil emballager som bringes i omsætning og tilgængeliggøres fra og med den 12. august 2026 skulle være i overensstemmelse med forordningens krav (dog for så vidt angår genbrugsemballager, se pkt. 9.).

Formålet med nærværende bekendtgørelsesændringer er derfor at tilpasse bekendtgørelsen således at denne supplerer forordningen og ikke er i modstrid hermed. I forhold til fortolkning af forordningen er det vigtigt for Energistyrelsen at bemærke, at fortolkningsretten for emballageforordningen i sidste ende tilkommer EU-domstolen, men at Energistyrelsen løbende arbejder på at udvikle vejledningsmateriale. Energistrelsens vejledning vil følge den vejledning som EU-Kommissionen løbende fremlægger. For de spørgsmål som høringsparterne har fremsat, der ikke har at gøre med ændringer til denne bekendtgørelse at gøre, og som efterspørger vejledning til krav til emballage mv. henviser Energistyrelsen til EU-kommissionens guidance dokument og FAQ samt Energistrelsens vejledningsunivers.

Energistyrelsen gør desuden opmærksom på, at der pågår et arbejde med en række tiltag, der skal reducere virksomheders administrative og økonomiske omkostninger i det danske producentansvar for emballage. Denne indsats pågår uafhængig af disse bekendtgørelsesændringer. Eventuelle ændringer, der udspringer

af dette arbejde vil blive indarbejdet i senere versioner af bekendtgørelsen. Dog vil initiativerne om model for kompensation af erhvervsaffald og ny hjemmel vedrørende overdragelse af informationer til Dansk Producentansvar i forbindelse med scoping-afgørelser blive inkluderet i nærværende bekendtgørelsesrevision.

Energistyrelsen bemærker, at de forslåede ændringer vedrørende kompensation for erhvervsaffald (pkt. 15-17), som fremgik af høring til ændringer af emballagebekendtgørelsen af 24. februar 2026¹, allerede har den fornødne hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, til at kunne træde i kraft samtidigt med bekendtgørelsesændringerne, som følge af emballageforordningen. Ændringerne vil derfor blive medtaget i nærværende ændringer af emballagebekendtgørelsen. Som følge heraf, vil de høringssvar som Energistyrelsen har modtaget vedrørende kompensation for erhvervsaffald i den tidligere høring blive besvaret i nærværende høringsnotat. Af denne årsag er paragrafnumrene ændret. Der henvises i besvarelsene til de opdaterede paragraffer, med en angivelse af de tidligere paragrafnumre.

2. Definitioner

Generelt har høringsparterne opfordret til, at der sker en så hurtig som mulig kommunikation af, og vejledning omkring, forordningens forskellige definitioner.

ERP Denmark ApS, MLDK, DRC, DPA, VANA, Emballageindberetning, Landbrug & Fødevarer, GRAKOM og Dansk Gartneri ønsker især afklaring om forståelsen af emballageforordningens producentdefinition, hertil i særlig grad, hvad der skal forstås ved "udpakker"-rollen og "slutbruger". Herunder vil høringsparterne gerne, at der kommer praksisnær vejledning omkring hvor producentansvaret placeres.

GRAKOM bemærker at der er behov for præcisering af betegnelsen "fabrikant", og præcisering af begreberne "bemyndiget repræsentant" og "bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar".

Emballageindberetning opfordrer til, at selve bekendtgørelsesteksten udformes klart i forhold til rolle- og ansvarsfordeling, og bemærker at rollen som udpakker i forordningen ikke er implementeret i bekendtgørelsesudkastet.

Dansk Producentansvar har særligt haft bemærkninger til forståelsen af en række forskellige definitioner, der er vigtige for DPA's drift.

HORESTA udtrykker bekymring for, at emballageforordningens fabrikantdefinition i praksis vil medføre restauranter, cafeer og hoteller vil blive tildelt ansvar for

¹ <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/71093>

emballagens overensstemmelse med forordningens krav uden at have megen teknisk indsigt i emballagens sammensætning.

Energistyrelsen bemærker, at definitionerne i emballagebekendtgørelsen fremover har ophæng i emballageforordningen. Bekendtgørelsens definitioner og begreber skal derfor forstås i overensstemmelse hermed. Det skal i den forbindelse nævnes, at fortolkningen af forordningens definitioner i sidste ende tilkommer EU-domstolen, som også nævnt i pkt. 1. Energistyrelsen bestræber sig dog på at følge den fortolkningslinje som EU-Kommissionen fastlægger i regi af de vejledninger som EU-Kommissionen udgiver. Energistyrelsen henviser i øvrigt til EU-Kommissionens guidance dokument og FAQ, som løbende bliver opdateret. Energistyrelsen gør opmærksom på, at der i emballageforordningen er undtagelser til fabrikantforpligtelserne for mikrovirksomheder bl.a. i artikel 15, stk. 12 og artikel 21.

Med forordningen kommer der også en række ændringer til allerede kendte definitioner, som fx set med producentdefinitionen, der nu får et ekstra led, i regi af "udpakker" rollen. Ved "udpakker" skal der forstås fabrikanten, importøren eller distributøren der er etableret i en medlemsstat og udpakker emballerede produkter uden at være en slutbruger – medmindre en anden person er producenten. For yderligere vejledning herom henvises til Energistyrelsens vejledningsunivers.

Derudover sker der også en ændring af begrebet "slutbruger", som nu defineres som enhver fysisk eller juridisk person, der er bosiddende eller etableret i Unionen, og til hvem et produkt er gjort tilgængeligt enten som forbruger eller som erhvervsmæssig slutbruger som led i dennes industrielle eller erhvervsmæssige aktiviteter, og som ikke gør dette produkt yderligere tilgængeligt på markedet i den leverede form. Forskellen til tidligere forståelse er således at en "slutbruger" nu er den person, der er slutbruger af produktet, fremfor emballagen. Ligeså henvises der for yderligere vejledning til styrelsens vejledningsunivers.

I forhold til bemyndiget repræsentant bemærker Energistyrelsen, at der nu er to begreber herfor, og henviser til pkt. 3 om bemyndiget repræsentant. Energistyrelsen takker desuden for DPA's mange gode betragtninger vedrørende definitioner, og vil gerne indgå i videre dialog med DPA herom.

3. Bemyndiget repræsentant og omnibus

VANA, Bryggerforeningen, MLDK og Dansk Industri (DI) bemærker, at det er uklart i bekendtgørelsesudkastet om kravet vedrørende anvendelse af bemyndiget repræsentant for virksomheder etableret udenfor EU (tredjelandsvirksomheder) er implementeret i bekendtgørelsen, og spørger til hvorfor dette ikke er skrevet ind i bekendtgørelsen, når der i lovforslaget står at denne mulighed vil blive udnyttet.

ERP bemærker at det vil være hensigtsmæssigt at tydeliggøre i vejledning, hvornår udenlandske producenter forventes at udpege en bemyndiget repræsentant i Danmark.

Emballageindberetning mener, at der er unødigt introduceret to definitioner for "bemyndiget repræsentant" i de danske regler. I den forbindelse bemærker Emballageindberetning, at der som del af EU's omnibus om regelforenkling foreligger et forslag om suspendering af bemyndiget repræsentant for alle producentansvarsområder.

GRAKOM anbefaler at Danmark, i lyset af omnibussen, udskyder tilføjelsen af rollerne om bemyndigede repræsentant. Samtidig opfordrer GRAKOM til, at der offentliggøres klare og tydelige vejledninger fra Energistyrelsen, så begreberne kan anvendes ud fra en klar fortolkning og samlet forståelse.

Energistyrelsen bemærker, at der nu findes en bemyndiget repræsentant for de udvidede producentansvarsforpligtelser, og så findes der en bemyndiget repræsentant for øvrige krav i emballageforordningen. Indtil andet er vedtaget i regi af EU's omnibus, vil kravene om bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar være gældende, som beskrevet i emballageforordningens artikel 45, stk. 3.

En "bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar" er den fysiske eller juridiske person der af en producent er udpeget til at løfte producents forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar. Modsæt defineres en "bemyndiget repræsentant" som enhver fysisk eller juridisk person etableret i Unionen, der har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en fabrikant til at handle på fabrikantens vegne i forbindelse med specifikke opgaver vedrørende fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordning.

Udpegning af bemyndigede repræsentanter sker til Dansk Producentansvar i forbindelse med den første tilgængeliggørelse af emballager.

Endelig bemærkes det, at udpegning af bemyndiget repræsentant fra tredjelande fortsat er relevant og vil blive håndteret i en kommende bekendtgørelsesændring.

4. Godkendelsesordning

DPA nævner, at det er uklart, om der skal ske verifikation af producentansvarsorganisationer og producenter af en ekspert, der er uafhængig af den kompetente myndighed.

VANA og Dansk Erhverv (DE) bemærker, at det ikke er klart, hvornår ansøgninger mhp. godkendelse åbner, og hvornår det forventes at producentansvarsorganisationer skal søge om godkendelse. Derudover stiller VANA og DE spørgsmål til, om

genbrugsproducenter skal særskilt godkendes, hvis de er medlem af en producentansvarsorganisation.

VANA bemærker, at det er uklart, om der i forbindelse med garanti, skal stilles en egentlig garanti eller om der blot skal indgives en erklæring om, at den er stillet.

ERP ønsker afklaring og klare retningslinjer for ansøgningsproces, eventuelle opdateringer af godkendelsen. Derudover ønsker ERP klarhed, om den løbende dialog med myndighederne under godkendelsesprocessen.

Energistyrelsen kan indledende bemærke, at det er styrelsen der bliver udpeget i den kommende bekendtgørelse som kompetent myndighed til at foretage godkendelse af opfyldelse af udvidet producentansvar. Dette betyder, at det er Energistyrelsen, der på baggrund af ansøgning efter den foreslåede § 66 i bekendtgørelsen, kan godkende producenter og producentansvarsorganisationer (også kendt som kollektive ordninger), for deres opfyldelse af udvidet producentansvar efter forordningens artikel 47.

Energistyrelsen udarbejder en IT-løsning, så producenter og producentansvarsorganisationer kan ansøge om godkendelse. Styrelsen vil i et fremtidigt nyhedsbrev annoncere, når denne IT-løsning er tilgængelig

Det der skal godkendes, er opfyldelsen og udførslen af de producentansvarsforpligtelser, som en producent eller producentansvarsorganisation har. I det tilfælde en producent har udpeget en producentansvarsorganisation, er det denne organisation som skal godkendes for opfyldelse af producentens forpligtelser, fx hvis der er tale om en producent af engangsemballage hvor der i dag er krav om medlemskab af en producentansvarsorganisation. Energistyrelsen vil i godkendelsen påse, at artikel 47 i forordningen er opfyldt. Det bemærkes i øvrigt at det af forordningens artikel 47, stk. 4 og 5 fremgår, at den kompetente myndighed – her Energistyrelsen – kan ændre eller tilbagekalde en godkendelse, f.eks. som følge af at den godkendte producent eller producentansvarsorganisation meddeler Energistyrelsen om ændringer i oplysningerne om ansøgningen for godkendelse, hvis godkendelsen ikke længere opfyldes, hvis producentansvarsforpligtelser ikke længere overholdes eller hvis den godkendte producent eller producentansvarsorganisation ophører.

De oplysninger der fremgår af reglerne i emballagebekendtgørelsens § 66, udgør de oplysninger, som Energistyrelsen har brug for at indhente, for at kunne påse, om artikel 47 opfyldes. I forbindelse hermed kan det oplyses, fsva. krav om dokumentation for garanti, at Energistyrelsen blot skal påse dokumentation for, at garantien faktisk er stillet overfor Dansk Producentansvar, fx i form af en kvittering.

I det tilfælde, at den producentansvarlige virksomhed har tilgængeliggjort genbrugsemballager, er det som udgangspunkt også denne producentansvarlige virksomhed,

der skal søge om godkendelse for opfyldelse af producentansvarsforpligtelser relateret til håndteringen af disse genbrugsemballager, når de bliver til affald. Overdrages opgaven med opfyldelse af producentansvar til en producentansvarsorganisation, er det i stedet denne der skal godkendes efter artikel 47. Dette følger også bekendtgørelsens allerede gældende udgangspunkt, hvor det er valgfrit for producenter af genbrugsemballager, om de vil overdrage deres ansvar til en producentansvarsorganisation.

5. Garanti

VANA, Emballageretur, ERP, DI, DE, MLDK, L&F og Dansk Gartneri bemærker at garantien i høringsudkastet udvides til også at inkludere indsamlingsomkostninger og udgifter til erhvervsaffald, hvilket vil forøge garantiens størrelse betydeligt. Aktørerne bakker ikke op om den foreslåede ændring. I den forbindelse bemærker aktørerne, at en udvidelse af garantien kan få afgørende betydning for eksistensen af de kollektive ordninger, og aktørerne opfordrer derfor til, at den oprindelige formulering beholdes.

Emballageretur bemærker at erhvervskompensationen er ansøgningsbaseret hvilket kan medføre usikkerhed over, hvor stor garantibeløbet vil være. Emballageretur finder ikke, at der i forslaget er redegjort tilstrækkeligt for nødvendigheden af at udvide garantikravet til også at omfatte erhvervskompensation.

KL og Københavns Kommune finder det positivt, at garantien fremover udvides, så kommunerne også kan få dækket deres omkostninger fsva. gebyrer til indsamling, i det tilfælde at den kollektive ordning ophører med at betale udgifterne for indsamling. Københavns Kommune ønsker, at det tydeligt fremgår af bestemmelserne i bekendtgørelsen at garantien også dækker indsamlingen af kommunalt indsamlet emballageaffald.

Energistyrelsen har taget bemærkningerne til efterretning og har på baggrund heraf revideret udkastet af bekendtgørelsen for så vidt angår garanti- og frigivelsesbestemmelserne. Energistyrelsen har vurderet, at der jf. forordningens artikel 47 stk. 6, skal stilles en tilstrækkelig garanti for affaldshåndteringsaktiviteter. Dette betyder at Energistyrelsen har revideret § 67 og §§ 71 – 74 om garanti og frigivelse af garantien i bekendtgørelsen. En henvisning til emballageforordningens art. 47, stk. 6 er således indsat i bekendtgørelsens § 67. Desuden er en henvisning til § 54, angående tildeling af erhvervsaffald også indsat i § 67.

Forløbeligt vurderer Energistyrelsen dog, at størrelsen på garantien i den nugældende bekendtgørelse er tilstrækkelig fsva. den kommende tildeling, hvorfor § 68 ikke revideres. For den kommende tildeling vil garantiens størrelse således fortsat

udgøres af et beløb svarende til transport- og behandlingsomkostninger for kommunalt indsamlet husholdningsemballageaffald.

Den tilstrækkelige garanti, i artikel 47, stk. 6, skal efter Energistyrelsens vurdering anvendes til at dække omkostningerne ved alle affaldshåndteringsaktiviteter, som producenter eller producentansvarsorganisationer måtte skyldes for, i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelserne vedrørende producentansvar. For at imødekomme dette, har Energistyrelsen derfor fastholdt at udvide reglerne om frigivelse af garanti til også at omhandle omkostninger til kommunernes indsamling af emballageaffald (gebyrbetaling) og affaldsproducerende virksomheders kompensation for håndteringen af erhvervsemballageaffald.

6. Tildeling

DPA har generelt en række bemærkninger til tildelingsbestemmelserne i den reviderede bekendtgørelse, herunder om forståelse af nødtildelingsbestemmelser og spørgsmål vedrørende indberettede mængder emballager, der består af flere materialer. Herudover har DPA en række spørgsmål til forståelse af de foreslåede regler om bagatelgrænse og slutopgørelse.

Energistyrelsen henviser i første omgang til pkt. 7 om slutopgørelse og bagatelgrænse, og kan bekræfte at disse dele tages ud af den endelige bekendtgørelse. Derfor indsættes ej heller ny § 33, stk. 4, som ellers foreslået. Derudover kan Energistyrelsen bemærke, at der i øvrigt ikke sker nogle ændringer til øvrige eksisterende tildelingsbestemmelser, hvorfor disse regler fortsætter upåvirket.

Vedrørende DPAs spørgsmål om indberetning af samlede mængder jf. § 21, stk. 6, vil Energistyrelsen gerne indgå i dialog herom senere, da de ikke har sammenhæng med nærværende bekendtgørelsesændringer.

7. Bagatelgrænse og slutopgørelse

DPA foreslår, at reglen om slutopgørelse i § 21, stk. 8, præciseres, så der skal laves en slutopgørelse i forbindelse med afregistreringen af den enkelte kategori, uagtet om producenten fortsætter med at have andre kategorier.

VANA, ERP, Emballageindberetning, DE, MLDK, L&F og Dansk Gartneri har i deres høringssvar udvist generel opbakning til forslaget om at hæve bagatelgrænsen for indberetningsmetode, som foreslået i MST's (nu ENS') bekendtgørelsesudkast. Organisationerne peger dog på et ønske om vejledning i forbindelse med hvilke konsekvenser forslaget vil have for evt. berørte virksomheder.

Energistyrelsen bemærker, at det er besluttet at tage forslaget om indførelse af en slutopgørelse jf. den nye § 21, stk. 8 ud af bekendtgørelsesudkastet. Energistyrelsen

har valgt at arbejde videre med forslaget frem mod næste implementeringsfase af emballageforordningen, som blandt andet vil vedrøre opdatering og harmonisering af indberetningsregler.

Desuden bemærker Energistyrelsen, at ændringsforslaget om bagatelgrænser trækkes ud af det endelige udkast til emballagebekendtgørelsen. Dette skyldes, at EU-Kommissionens retsakt om registrering og indberetning fsva. producentansvar, jf. art. 44, stk. 1 og 14, er forsinket. Energistyrelsen finder det derfor mest hensigtsmæssigt at afvente endelig implementering, inden det er nærmere afklaret fra EU, hvordan retsakten skal implementeres. Bagatelgrænsereglerne vil derfor fortsætte uændret i forhold til de gældende regler, indtil reglerne om registrering og indberetning ændres på baggrund af ovennævnte retsakt.

8. Genanvendelsesmål og affaldsreduktionsmål

VANA, DI, DE, MLDK og L&F er ikke enige i de af Energistyrelsen foreslåede ændringer til genanvendelsesmål, jf. § 74 (nu § 75) i høringsudkastet. Organisationerne mener, at der er tale om en væsentlig skærpelse af producenternes forpligtelser vedrørende genanvendelse, og at ændringen repræsenterer en overimplementering, som ikke er i tråd med det danske ønske om minimumsimplicitering. Organisationerne er ikke enige i, at det er producenterne der skal sikre opfyldelse af forordningens genanvendelsesmål.

Energistyrelsen skal først og fremmest bemærke, at der med den tidligere § 78, nu ændrede § 75, har været bestræbt en så uændret retstilstand som muligt. I dag gælder at producenten, eller den til enhver tid ansvarlige for behandlingen af emballageaffaldet (fx kommunen, affaldsbehandleren eller øvrige aktører der håndterer affaldet), skal sikre høj reel genanvendelse af emballageaffald, således at de mål som er fastsat i bekendtgørelsen opnås. Disse mål er en implementering af det tidligere emballagedirektivs artikel 6. Fremover, vil det stadig være producenten eller den til enhver tid ansvarlige for behandlingen af emballageaffaldet, der skal sikre at de relevante genanvendelsesmål for de forskellige typer emballager opnås. Målene er ikke længere oplyst direkte i bekendtgørelsen, men er fastsat i forordningens artikel 52. Artikel 52 i forordningen har i overvejende grad samme ordlyd som den tidligere artikel 6 i emballagedirektivet. Der er således ikke ændret på hvem målopfyldelsen påhviler eller hvilke målprocenter de ansvarlige aktører skal opnå. Der er derimod tale om en videreførelse af allerede gældende regler.

9. Genbrug

VANA, DI og DE udtrykker, at det er uklart, hvornår virksomheder anses for at være producenter af genbrugsemballage, særligt i relation til åbne genbrugssystemer. Organisationerne bemærker derfor at det er vigtigt, at Energistyrelsen hurtigst muligt

udarbejder opdateret vejledningsmateriale i overensstemmelse med forordningens nye krav og kriterier.

Energistyrelsen bemærker at de fremadrettede kriterier, der afgør om en emballage kan karakteriseres som en genbrugsemballage, fremgår af forordningens artikel 11. Opfylder en emballage artikel 11, stk. 1, vil denne emballage være at anse som en genbrugsemballage. Kravene er kumulative.

I forhold til forståelsen af åbne genbrugssystemer, kan Energistyrelsen oplyse, at EU-Kommissionen, via deres offentliggjorte FAQ om emballageforordningen, har beskrevet at åbne genbrugssystemer er kendetegnet ved interoperabilitet, hvor genbrugelig emballage kan cirkulere på tværs af forskellige virksomheder, lokationer, produktkategorier eller sektorer, fremfor at blive returneret til en enkelt systemoperatør. De åbne genbrugssystemer er normalt kendetegnet ved brug af standardiserede emballager, fælles infrastruktur (f.eks. til indsamling, vask og omfordeling) og kan være koordineret af en systemoperatør, der styrer logistikken og sikrer kvaliteten. Derudover nævner FAQ'en, at genbrugssystemer kan variere i størrelse og geografisk dækning, at de kan spænde fra mindre lokale systemer til større systemer, og kan dække et eller flere medlemsstaters område. Genbrugssystemerne behøver ifølge FAQ'en ikke at dække hele medlemsstaten. De skal dog sikre lige adgang og rimelige vilkår for slutbrugerne i det område, hvor de opererer.

Energistyrelsen bemærker, som også nævnt i pkt. 1, at styrelsen løbende bestræber sig på at opdatere vejledningsmateriale. Styrelsen takker derfor for bemærkningerne omkring forståelsen af åbne genbrugssystemer, og vil tage dette med i det videre arbejde.

10. Aftaler om placering af producentansvar

VANA, DI, DE og Grakom efterspørger muligheder for, at parterne i værdikæden kan aftale, hvor ansvarsplaceringen af producentansvaret skal placeres mellem parterne.

Energistyrelsen bemærker, at ansvarsplaceringen af producentansvaret følger producentdefinitionen jf. emballageforordningen artikel 3, stk. 1, nr. 15, og placeres hos den virksomhed, som første gang tilgængeliggør en emballage på det danske marked. I visse tilfælde kan der dog opstå tvivl om placeringen, fx i tilfælde hvor en emballage er produceret under eget navn og varemærke. For at imødekomme dette, vil Energistyrelsen udarbejde vejledning, der skal gøre det tydeligt, hvornår en virksomhed har producentansvaret og hvilket aftalegrundlag, der kan lægges til grund for afgørelse om placering af producentansvaret.

11. Indberetning for eksporterede mængder

DPA har anført en kommentar om at selvom den gældende bekendtgørelse kræver digital erklæring for mængder, der importeres og efterfølgende eksporteres, har MST (nu ENS) tidligere oplyst i nyhedsbrev af 27. november 2025, at dette er frivilligt. DPA foreslår dog, at det udtrykkeligt angives i § 28, stk. 2, at en digital erklæring er frivillig eller alternativt, at bestemmelsen erstattes af en generel regel om ændring af registrerede mængder som følge af eksport, der ikke kræver en digital erklæring.

Energistyrelsen kan bekræfte, at den praksis som blev beskrevet i nyhedsbrev af 27. november 2025 forsat vil gælde. Producenter, der har tilgængeliggjort produkter der bliver eksporteret i et senere forretningsled, kan derfor forsat undlade at indberette disse mængder til producentregistret som beskrevet i nyhedsbrevet.

12. Krav til plastkasser og plastpaller

VANA og Dansk Erhverv oplyser, at de er uforstående over, hvordan undtagelserne i §§ 6-9 vedrørende plastkasser og plastpaller forsat kan bestå under emballageforordningen.

Energistyrelsen bemærker, at de undtagelser fra de generelle krav i emballageforordningens artikel 5, som plastkasser og plastpaller er omfattet af, og som er fastsat i udkastet til emballagebekendtgørelsens §§ 6-9, følger af Kommissionens beslutning af 24. marts 2009 om betingelserne for, at plastkasser og plastpaller kan undtages fra de bestemmelser om koncentrationsniveauer for tungmetaller, der er fastsat i emballagedirektivet. Beslutningen er forsat gældende, jf. emballageforordningens artikel 70, stk. 3, indtil den ophæves ved en delegeret retsakt vedtaget af Kommissionen, jf. emballageforordningens artikel 5, stk. 8. Bestemmelserne i bekendtgørelsesudkastets §§ 6-9 udgør således en videreførelse af gældende ret og indebærer ikke materielle ændringer som følge af nærværende bekendtgørelse.

13. Undtagelsesmuligheder

L&F og Dansk Gartneri bemærker, at reglerne til undtagelsesmulighederne for bl.a. forbud mod engangsplastemballage til frugt og grønt, som fastsættes i emballageforordningen artikel 25 og bilag V, indføres på en administrativ enkel måde og rettidigt frem mod 2030.

Energistyrelsen bemærker, at den konkrete brug og indarbejdelse af undtagelsesmulighederne i dansk lovgivning ikke vil fremgå af nærværende bekendtgørelsesrevision. Energistyrelsen forventer dog at der skal tage stilling til undtagelsesmulighederne frem mod 2030.

14. Piktogrammer

Københavns Kommune anbefaler, at Energistyrelsen frem mod den i artikel 13, stk. 1, fastsatte frist for indførelse af de i artiklen nævnte piktogrammer vejleder om de omkostninger og finansieringsmæssige forhold, der er forbundet med blandt andet udskiftningen heraf.

Energistyrelsen anerkender behovet for vejledning og vil inddrage denne problemstilling i det videre vejledningsarbejde.

15. Interessentinddragelse og diverse fora mv.

DE, L&F og VANA ønsker at benytte Samarbejdsforum til yderligere interessentinddragelse, og en genoptagelse af driftsforum for producentansvarsorganisationerne.

Energistyrelsen er enig i behovet for interessentinddragelse og har derfor allerede igangsat en inddragelse som led i vejledningsindsatsen for emballageforordningen. Energistyrelsen er herudover ved at afklare, hvordan de forskellige tidligere etablerede fora skal videreføres.

16. Fuldmagtsforhold for indsamling og affaldsbehandling samt betaling for erhvervsemballageaffald

ARI efterspørger en bekræftelse af, at skriftlig fuldmagt skal forstås i overensstemmelse med almindelig juridisk fortolkning og praksis, herunder en bekræftelse af at almindelige modeller for disse fuldmagter omfatter kontrakter eller faktura med henvisning til standardbetingelser, hvoraf det fremgår at affaldsindsamlere anmoder om kompensation for kunden og kundens accept af betingelserne via den elektroniske kundeportal er omfattet af bekendtgørelsens krav.

DTL, ERP og KL, efterspørger tydelige regler for den dokumentation, som skal fremgå af anmodningen om kompensationsaffald, herunder muligheden for standardiserede fuldmagter.

Energistyrelsen bemærker, at de foreslåede ændringer vedrørende fuldmagtsforhold, som fremgik af høringsudkast af 24.02.2026, er blevet tilrettet. § 59, stk. 4, i nærværende høringsudkast er blevet tilrettet, således, at "fuldmagt" ikke længere

fremgår af paragraffen. Nedenfor ses den nye formulering, som fremover vil være den gældende:

” Stk. 4. Producenten skal sikre, at den der har fået overdraget rettigheden til at modtage betaling, jf. stk. 1, fra en affaldsproducerende virksomhed, kan anmode om betaling, jf. § 60. Derudover skal producenten sikre, at der kan ske betaling til den, der har fået overdraget rettigheden til at modtage betaling. få udbetaling.”

Energistyrelsen bemærker hertil at ”fuldmagt” udgår af paragraffen, eftersom det privatretligt er muligt at indgå øvrige relevante aftaleforhold mellem den affaldsproducerende virksomhed, affaldsindsamleren eller øvrige, herunder en aftale om kreditorskifte eller indgåelse af kontraktforhold. Styrelsen henviser desuden til, Miljø- og Ligestillingsministeriets høringsnotat til lovforslaget om ændring af lov om miljøbeskyttelse af 1. juli 2024, hvoraf det fremgår at:

”For at reducere de administrative byrder ved at alle affaldsproducerende virksomheder i Danmark selv skal anmode om betaling bemærkes det, at det privatretligt er muligt, at en affaldsproducerende virksomhed og en privat affaldsindsamler indgår aftale om, at affaldsindsamleren står for anmodning om betaling på vegne af virksomheden. Det kan f.eks. aftales i forbindelse med, at der indgås en kontrakt mellem den affaldsproducerende virksomhed og affaldsindsamleren om affaldshåndtering. Sådanne kontrakter indgås allerede i dag. Det forventes, at der vil etablere sig sådanne løsninger i markedet, da det vil være i alles interesse. Med denne løsning vil producenter fortsat betale de affaldsproducerende virksomheder og dermed have opfyldt deres betalingsansvar. Men administration i forbindelse med anmodning mindskes betydeligt, og processen bliver lettet for den affaldsproducerende virksomhed. Det bemærkes desuden, at de nye regler om producentansvar heller ikke hindrer, at en affaldsproducerende virksomhed kan vælge at overdrage retten til at modtage betaling fra producenter til en affaldsindsamler, efter de almindelige regler om det (kreditorskifte).”

Energistyrelsen bemærker hertil, at det fortsat er styrelsens forventning, at de ovennævnte privatretlige løsninger vil etablere sig i markedet og at de forslåede ændringer vil understøtte sådanne løsninger.

Energistyrelsen gør i øvrigt opmærksom på, at de almindelige obligationsretlige betingelser for kreditorskifte skal være opfyldt.

17.Indsamling og affaldsbehandling samt betaling for erhvervsemballageaffald

Bryggeriforeningen, DE, DI, DPA og Emballageretur bemærker, at formuleringen i § 60 (tidligere § 66) begrænser muligheden for at søge kompensation til alene at omfatte affaldslæs med positiv værdi.

ARI bemærker, at det er uklart, om formålet med §60, stk. 3 (tidligere §66, stk. 3) er, at der kan søges via en samlet datafil med enkeltlinjer, således at der kan trækkes oplysninger ud på tværs af alle relevante kunder og affaldsindsamlere.

Emballageretur bemærker, at det er en udfordring, at kompensationen skal beregnes på baggrund af ansøgningstidspunktet, da der kan søges kompensation op til 12 måneder efter affaldet er indsamlet og at nøgletallene kan have ændret sig i mellemtiden.

DPA bemærker, at det kan være hensigtsmæssigt at flytte sidste halvdel af §59 stk. 2 til stk. 1 (tidligere §65 stk. 2 til stk. 1), samt at slette på vegne af den affaldsproducerende virksomhed i §60 stk. 5 (tidligere §66 stk. 5).

ARI efterspørger, at §60, stk. 6 (tidligere § 66, stk. 6), præciseres således, at anmodninger om originalfaktura alene kan anvendes som kontrol i tvivlstilfælde eller ved en årlig tilbagevendende kontrol. ARI påpeger yderligere, at det bør fremgå klart af bestemmelsen, at det vil være ulovligt hvis producenten altid anmoder om en originalfaktura, hvilket vil medføre at ændringen vil fremstå illusorisk. ARI fremhæver desuden, at virksomhederne ikke skal påtvinges at videregive økonomimodeller eller forretningshemmeligheder på fakturaen.

ARI, Bryggeriforeningen, DI, Emballageretur og VANA bemærker, at den eksisterende model for kompensationsanmodninger er kompliceret, både i forhold til den affaldsproducerende virksomheds mulighed for at ansøge om kompensation og producenterne opdeling i henholdsvis husholdnings- og erhvervsemballage. Der opfordres derfor til at indføre en ny model for kompensationsanmodninger.

Energistyrelsen har tilpasset høringsudkastet for så vidt angår ansøgning om kompensation for erhvervsaffald, så det ikke længere fremgår, at der kun kan søges kompensation for affaldslæs med positiv værdi, eller at der alene kan søges om kompensation for den affaldsproducerende virksomheds omkostninger. Formuleringerne er ændret med henblik på at gøre det tydeligt, at det er muligt at søge og modtage kompensation, uanset om den affaldsproducerende virksomhed har haft udgifter eller indtægter ved indsamling, sortering og affaldsbehandling af erhvervsemballageaffaldet.

Energistyrelsen har på baggrund af høringssvaret ændret formuleringen i §60 stk. 3 (tidligere §66 stk. 3), med henblik på at gøre det tydeligt, at bestemmelsen har til formål at sikre, at den specifikke faktura for den pågældende affaldsproducerende virksomhed kan identificeres, når anmodningen om kompensation alene indeholder

et fakturanummer.

Energistyrelsen har tilpasset høringsudkastet, så det fremgår af bilag 9 (tidligere bilag 12), under nøgletal for indsamling og nøgletal for behandling, at producenten ved opgørelsen af kompensation, skal anvende de til enhver tid gældende nøgletal på tidspunktet, hvor affaldet affaldsbehandles af den affaldsproducerende virksomhed.

Energistyrelsen, finder det ikke hensigtsmæssigt at flytte rundt på sidste halvdel af §59 stk. 2 til stk. 1 (tidligere §65 stk. 2 til stk. 1). Bemærkningen har derfor ikke givet anledning til ændringer.

Energistyrelsen anerkender, at det er hensigtsmæssigt med en præcisering af producentens mulighed for at efterspørge yderligere dokumentation jf. §60 stk. 6 (tidligere § 66, stk. 6). Dette har givet anledning til at stykket tilrettes således, at ordlyden fremover vil fremgå som anført nedenfor:

Stk. 6. Ved tvivl om korrekt angivet dokumentation for mængden af affald, skal den der anmoder om betaling, ved producentens efterspørgsel, udlevere en kopi af den bagvedliggende faktura.

Energistyrelsen bemærker hertil, at hensigten med bestemmelsen er, at producenten har muligheden for at efterspørge yderligere dokumentation i form af den bagvedliggende faktura, i de tilfælde, hvor der er tvivl om den fremsendte dokumentation er angivet korrekt jf. § 60 stk. 3, nr. 3 (tidligere § 66, stk. 3, nr. 3). Anvendelsesområdet for § 60, stk. 6 (tidligere § 66, stk. 6), vedrører udelukkende yderligere dokumentation for affaldsmængderne jf. § 60, stk. 3, nr. 2 (tidligere 66, stk. 3, nr. 2.)

Energistyrelsen anerkender udfordringen ved den eksisterende model for kompensationsanmodninger og vil tage høringssvarene, vedrørende muligheden for at søge om kompensation og opdelingen i hhv. husholdnings- og erhvervsemballageaffald, med i overvejelserne ift. det videre arbejde.

Pantbekendtgørelsen

1. Generelle bemærkninger (regelkompleksitet og afgrænsning til emballagebekendtgørelsen)

DRS og BF bemærker overordnet, at det anerkendes, at Energistyrelsen har bestræbt sig på at minimumsimplementere emballageforordningens krav, og at organisationerne støtter en korrekt og rettidig implementering. Dog påpeger DRS og BF, at implementeringen ikke bør komplicere reglerne unødvendigt, så den modvirker forståelsen af den daglige efterlevelse i praksis, idet bekendtgørelserne ikke

længere 'kan stå og forstås i sig selv' men udtrykkeligt er 'supplerende bestemmelser' til de tunge og omfangsrige EU-retsakter.

Derudover bemærker DRS og BF at som et nyt krav, vil pantbelagte emballager skulle overholde krav til sammensætning af emballager, som det fremgår af emballagebekendtgørelsens kapitel 2 og 3. DRS og BF mener i den forbindelse at pantbekendtgørelsen ikke bør omfattes af disse kapitler.

Desuden bemærker DRS, at datoen for pantbekendtgørelsens automatiske ophævelse bør ændres fra 1. januar 2031 til 1. januar 2032, da DRS' eneret strækker sig hertil.

Energistyrelsen takker for høringsparternes bemærkninger, og bemærker at formålet med styrelsens implementering af reglerne der hidrører fra emballageforordningen har været at overholde forordningens minimumskrav, samtidig med at de danske regler bevares i deres nuværende form så vidt muligt. Indledningsvist takker Energistyrelsen DRS for at gøre opmærksom på ophævelsen af bekendtgørelsen, hvilket er tilrettet.

Energistyrelsen anerkender og støtter hensynet til, at reglerne i pantbekendtgørelsen ikke kompliceres unødigt. Styrelsen bemærker at emballageforordningens regler er direkte gældende i dansk ret fra 12. august 2026, og vil have rang på samme niveau som lov, og vil ikke kunne fraviges. Samtidig har Danmark en forpligtelse til at efterleve EU-retlige forpligtelser, hvilket betyder at danske regler ikke må være i strid med, eller regulere det samme som emballageforordningen. Derfor er det også styrelsens opfattelse, at de danske regler om pantbelagte emballager til drikkevarer ikke længere kan stå alene, da forordningen regulerer alle typer emballager, herunder drikkevareemballager. Derfor vil de danske regler, i forhold til de i emballageforordningen, være supplerende fra den 12. august 2026.

Da forordningen omhandler alle typer emballager og er direkte gældende i dansk ret, vil bl.a. forordningens bæredygtighedskrav også være gældende fsva. pantbelagte drikkevareemballager. Kapitel 2 og 3 i emballagebekendtgørelsen angår på den ene side at alle emballager uanset type skal overholde forordningen, og på den anden supplerer kapitlet bestemmelser om bæredygtighedskrav i forordningen, og er en udmøntring af to EU-beslutninger (Beslutning 2001/171/EF og 2009/292/EF) som Danmark har gjort brug af historisk i emballagesammenhæng. Derfor vurderer Energistyrelsen det nødvendigt at disse supplerende regler også gælder for pantbelagte drikkevareemballager.

2. Definitioner

DRS finder det nødvendigt for interessenter i pant- og retursystemet at de nye definitioner beskrives fuldt ud i bekendtgørelsen, og finder det ikke hensigtsmæssigt blot at henvise til emballageforordningen. Dette af hensyn til overskuelighed af reglerne der gælder for interessenterne. DRS mener at det er unødigt vanskeligt for pant- og retursystems aktører at overskue et omfattende regelhierarki, herunder emballageforordningen, affaldsbekendtgørelsen, pantbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen for at kunne forstå det reelle indhold, retsstilling og regulering i pantbekendtgørelsen. Den valgte implementering af forordningen kan medvirke til mindre kunde- og udbydertilfredshedshed ift. oplevelsen af et enkelt pant- og retursystem. Sidst foreslår DRS at begrebet "genanvendelse i høj kvalitet"

generelt anvendes, da det understreger sammenhængen til særskilt indsamling og den ekstraordinært høje miljøperformance, der er knyttet til pant- og retursystemer i forhold til et almindeligt affaldssystem.

Energistyrelsen bemærker at forordningen er trådt i kraft og finder anvendelse fra den 12. august 2026. Dette betyder at størstedelen af forordningens krav, herunder fx definitioner, gælder direkte i Danmark og har forrang for dansk national lovgivning. Idet at de danske bekendtgørelser på området nu supplerer forordningen, skal disse bekendtgørelser også anvendes og fortolkes i overensstemmelse hermed. Som konsekvens heraf må de danske love og bekendtgørelser derfor heller ikke regulere hvad der allerede reguleres i emballageforordningen – altså der må ikke være enten modstridende eller allerede regulerede definitioner i danske regler, hvis forordningen regulerer det samme område. Derfor har Energistyrelsen fundet det nødvendigt at tilpasse bekendtgørelsen, således at de definitioner, der er relevante for pantbekendtgørelsens anvendelsesområde, men som samtidig fremgår af forordningen, bliver ophævet eller justeret, og at der i stedet henvises til emballageforordningen, for de definitioner som måtte være relevant for bekendtgørelsen.

3. Grænsepant

Dansk Erhverv (DE) bemærker at grænsehandlen med pantfrie emballager underminerer de danske pant- og retursystemer, skaber ulige konkurrencevilkår for virksomheder på det danske marked og medfører øget mængde affald, som ikke håndteres inden for de etablerede indsamlings- og genbrugs-systemer. Dansk Erhverv forventer derfor, at Miljøministeriet (fremover Klima- Energi- og forsyningsministeriet) fortsat arbejder aktivt for, at emballageforordningen (PPWR) bidrager til at løse denne problemstilling, herunder gennem styrket harmonisering af regler for pant og retur på tværs af grænser. Det er væsentligt, at forordningen understøtter løsninger, der udfaser salg af pantfrie emballager i grænsehandlen og sikrer, at emballager, som markedsføres til danske forbrugere, omfattes af tilsvarende miljømæssige forpligtelser. En sådan tilgang er afgørende for at sikre både miljøeffekt, forbrugertillid og fair konkurrencevilkår.

Energistyrelsen takker for DE's bemærkninger, og styrelsen bemærker at der med forordningen i 2029 indføres harmoniserede pant- og retursystems regler i EU. De ændringer der sker til bekendtgørelsen for nuværende, har dog ikke sammenhæng med denne del af emballageforordningen, da denne del af implementeringen af forordningen i dansk ret vil blive gennemført senere, frem mod 2029.

Energistyrelsen bemærker dog ift. artikel 50, at det er styrelsens opfattelse af reglerne, at der fremover skal opkræves pant i alle medlemslande fra 2029, når forbrugere køber drikkevarer på et salgssted. I forbindelse hermed, er det også Energistyrelsen opfattelse, at fx salgssteder nær de danske grænser, vil skulle opkræve pant for solgte drikkevareemballager.

Energistyrelsen vil frem imod 2029 undersøge og arbejde videre med implementeringen af denne del af forordningen, blandt andet i samarbejde med berørte aktører i Danmark.

4. Genbrugsemballager og tilmelding

BF bemærker, at de finder det afgørende at pantbekendtgørelsen fastslår at det danske pantsystem allerede opfylder kravene til forordningens artikel 11 og 26. I den forbindelse har BF bemærket, at efter gældende praksis er pantsystemet for genbrugsemballager indrettet således, at genbrugsemballager er pantbelagte og tilmeldt DRS, at pant udbetales via pantsystemet, og at den fysiske indsamling, vask og genpåfyldning af genbrugsemballager varetages af producenterne selv.

BF noterer sig, at DRS ifølge udkastet forpligtes til at tilmelde genbrugsemballager, når kravene i emballageforordningens artikel 11 og 26 er opfyldt, og at producenter med eksisterende genbrugsemballager alene skal dokumentere opfyldelse af artikel 11.

DSK bemærker, at det er vigtigt at pantbekendtgørelsen tydeligt fastslår hvordan kravet i emballageforordningens art. 26, om genbrugssystemer, opfyldes inden den danske pantmodel.

Energistyrelsen bemærker at det ikke vil være muligt at indarbejde i de danske regler, at pantbekendtgørelsen i sig selv opfylder artikel 11 og artikel 26 i forordningen.

Energistyrelsen bemærker, at genbrugsemballager, samt de pantordninger som oprettes for genbrugsemballager i medfør af pantbekendtgørelsen, vil skulle overholde reglerne emballageforordningens art. 11 og 26. Det er dog styrelsens opfattelse at pant- og returordninger for genbrugsemballager, der oprettes i regi af pantbekendtgørelsen, overvejende vil opfylde kravene til genbrugssystemer som anført i artikel 26 i forordningen. I den forbindelse bemærker styrelsen at erhvervsdrivende skal betragtes som overholdende artikel 26, når de gør brug af eksisterende genbrugssystemer, der allerede er indført i medlemsstaterne, jf. artikel 26, stk. 1, 2. pkt.

I den forbindelse har Energistyrelsen tilpasset forslaget om ændringer til § 12, stk. 7 siden høringen, således at DRS ved tilmelding skal påse, at emballagerne som udbydere af genbrugsemballager tilgængeliggør opfylder artikel 11, og at disse emballager indsamles mhp. genbrug i en pant- og returordning. Eftersom Energistyrelsen fører tilsyn med emballageforordningens regler, vil det være styrelsens opgave fremadrettet at føre tilsyn med at de genbrugssystemer som udbydere af genbrugsemballager anvender, altså pant- og returordningerne der har pligt til at oprette efter pantbekendtgørelsen, også opfylder forordningens krav til genbrugssystemer i artikel 26 og 27. Det vil dog ikke være et kriterie for at blive tilmeldt DRS, at en udbyder påviser opfyldelsen af artikel 26 overfor DRS ved tilmelding.

5. Returprocenter for genbrugsemballager

DRS, BF og DSK bemærker, at de ikke støtter ophævelsen af kravet om returprocent for genbrugsemballager. DRS bemærker i den forbindelse, at ophævelsen af returprocentskravet kan forårsage at genbrugsemballagers miljøperformance forringes. DRS og BF mener at ændringer til krav om genbrugsemballager, herunder returprocenter, bør afvente til EU-Kommissionens retsakter om minimumsrotationskrav til genbrugsemballager offentliggøres i februar 2027.

Efter DSK's opfattelse vil virksomheder kunne tilmelde en hvilken som helst emballage som genpåfyldelig og vil selv kunne beholde overskudspanten, når forbrugerne ikke får returneret den pågældende emballage hos en forhandler, der lige præcis forhandler det pågældende produkt – hvis et produkt er tilmeldt som en genbrugsemballage.

Energistyrelsen bemærker at det er styrelsens vurdering at det vil være i strid med forordningens regler, såfremt der forsat var et minimumskrav om opnåelse af en returprocent, for at kunne tilgængeliggøre genbrugsemballager, da der hverken fremgår lignende krav eller er mulighed for at indføre sådan et krav, ifølge forordningen. Derfor vurderer styrelsen at kravet om returprocenter bør udgå af bekendtgørelsen.

6. Godkendelsesordning og garanti

DRS stiller spørgsmål til nødvendigheden af at DRS skal godkendes i regi af emballageforordningens artikel 47, og DRS bemærker at de er uenige i at DRS skal godkendes efter forordningen. DRS gør opmærksom på, at pant- og retursystemer er omfattet af et særskilt kapitel i emballageforordningen (kapitel 8, afd. 4). DRS påpeger at de i forvejen er underlagt en myndighedstildelt eneret, der er baseret på omfattende tredjepartsevaluering af resultater indenfor miljø, effektivitet og interessenttilfredshed, ligesom selskabet løbende skal fremsende dokumentation af fx materialelegnanvendelse. DRS henstiller til at Energistyrelsen så vidt muligt bruger den dokumentation styrelsen allerede har ifm. tildeling af eneret mv.

BF anerkender, at forordningen indebærer krav om godkendelse. Pantbekendtgørelsen bør dog ifølge BF ikke skabe dobbeltregulering, hvilket der umiddelbart er lagt op til ift. at DRS fremover skal godkendes. Hvis pant- og retursystemet både skal godkendes efter pantbekendtgørelsen og som udvidet producentansvarsorganisation efter artikel 47, skabes en dobbeltadministration uden merværdi. DRS er allerede i dag detaljereguleret og underlagt myndighedstilsyn. Yderligere lag af regulering vurderes unødigt. BF vurderer, at den eksisterende eneret, tilsynsmodel og dokumentationspraksis udgør et tilstrækkeligt grundlag for vurdering af systemets overholdelse af artikel 47, hvorfor det anbefales, at pantsystemet udelukkende skal godkendes efter pantbekendtgørelsen.

DSK bemærker, at det er afgørende, at godkendelse af DRS alene udgør en formel implementering af EU-kravet, og at den ikke fører til ændringer i organisering, finansiering eller drift af DRS. Der må ikke være uro om kravet, da det vil medføre usikkerhed hos f.eks. DRS bankforbindelse med risiko for ringere vilkår til følge.

DRS, BF og DSK noterer sig, at begrebet 'sikkerhedsstillelse' foreslås erstattet af 'garanti'. Det bør fremgå tydeligt, at der alene er tale om en sproglig ændring, og at der ikke sker en skærpelse af de økonomiske krav. Eventuelle ændringer i garantikravene kan få konsekvenser for pant- og retursystemets økonomi og dermed indirekte for de aktører, der anvender systemet – herunder detailhandlen.

Energistyrelsen skal i første omgang påpege, at formålet med kravet i forordningens artikel 47, efter styrelsens opfattelse er, at producentansvarsorganisationer skal godkendes for det producentansvar, de bærer, på vegne af producenter der producerer emballager. Efter styrelsens vurdering opfylder

DRS definitionen af en producentansvarsorganisation, jf. artikel 3, nr. 66. Energistyrelsen vurderer det derfor nødvendigt, at også DRS skal godkendes jf. artikel 47 uagtet, at DRS kan være omfattet af øvrige regler i forordningen. Desuden indebærer gældende godkendelser om eneret en ret til at drive og administrere det danske pant- og retursystem, hvorimod godkendelsen efter forordningen omhandler opfyldelse af udvidet producentansvar for emballager, som foreskrevet i forordningens artikel 47, stk. 3.

Som beskrevet under pkt. 4, er Energistyrelsen også for pantbekendtgørelsens vedkommende udpeget som godkendende myndighed. Energistyrelsen vil i godkendelsen påse, at artikel 47, stk. 3 i forordningen er opfyldt, og at de regler der fremgår af pantbekendtgørelsens §§ 23 og 24, udgør de oplysninger, som Energistyrelsen har brug for at indhente, for at kunne påse, om artikel 47 opfyldes. Energistyrelsen vil ifm. godkendelse anvende de oplysninger, som styrelsen allerede besidder, således at en indhentning af yderligere oplysninger kun omfatter hvad der anses nødvendigt for at kunne vurdere godkendelsen.

Energistyrelsen godkender efter gældende regler løbende DRS' økonomi, som led af det årlige budgettilsyn, og i den forbindelse føres tilsyn med om DRS' økonomi er tilstrækkelig til at drive det danske pant- og retursystem. Energistyrelsen vurderer at DRS opfylder forordningens krav om tilstrækkelig garanti i art. 47, stk. 3, litra e og stk. 6. Såfremt DRS' økonomiske forhold måtte ændre sig, eller det skulle vise sig nødvendigt af andre grunde, kan Energistyrelsen revurdere DRS' opfyldelse af forordningens garantikrav jf. forordningens art. 47, stk. 6.